

**Euroopa Liidu Kontrollikoja 11. jaanuaril 2019 esitatud apellatsioonkaebus Üldkohtu (kolmas koda)
8. novembri 2018. aasta otsuse peale kohtuasjas T-874/16: RA versus kontrollikoda**

(kohtuasi C-27/19 P)

(2019/C 238/05)

Kohtumenetluse keel: prantsuse

Pooled

Apellant: Euroopa Liidu Kontrollikoda (esindajad: E. von Bardeleben, C. Lesauvage)

Teine menetlusosaline: RA

Euroopa Kohtu (üheksas koda) 24. aprilli 2019. aasta määrusega kustutati kohtuasi Euroopa Kohtu registrist.

**achtung! GmbH 7. märtsil 2019 esitatud apellatsioonkaebus Üldkohtu (üheksas koda) 10. jaanuari 2019. aasta
otsuse peale kohtuasjas T-832/17: achtung! GmbH versus EUIPO**

(kohtuasi C-214/19 P)

(2019/C 238/06)

Kohtumenetluse keel: saksa

Pooled

Apellant: achtung! GmbH (esindajad: advokaadid G. J. Seelig, D. Bischof)

Teine menetlusosaline: Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Amet (EUIPO)

Apellandi nõuded

Apellant palub Euroopa Kohtul:

- tühistada Üldkohtu (üheksas koda) 10. jaanuari 2019. aasta otsus kohtuasjas T-832/17,
- rahuldada 22. detsembril 2017 Ülekohtu kantseleisse saabunud nõuded nr 1 ja 3,
- mõista Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Ametilt välja ka muud käesolevas menetluses tekkinud kulud.

Väited ja peamised argumendid

Apellant esitab apellatsioonkaebuse teotuseks kolm väidet:

Esimene apellatsioonkaebuse väide puudutab õigusnormi rikkumist taotletud kaubamärgi „achtung!“ (sõna-/kujutismärk) eristusvõime hindamisel kaubamärgimääruse ⁽¹⁾ artikli 7 lõike 1 punkti b alusel. Apellant väidab, et Üldkohus leidis vaidlustatud otsuses ekslikult, et tähistel, mida saab pidada reklaamlauseks, puudub eristusvõime täielikult. Pealegi ei hinnanud Üldkohus mitte taotletud kaubamärgi „achtung!“ eristusvõimet vaid sõna „Achtung“ eristusvõimet. Lisaks lähtus Üldkohus eristusvõime hindamisel ebaõigetest faktilistest asjaoludest taotlemata vaidluse lahendamise seisukohast asjakohaste küsimuste kohta tõendite esitamist.

Teine apellatsioonkaebuse väide käsitleb samuti õigusnormi rikkumist kaubamärgi eristusvõime hindamisel kaubamärgimääruse artikli 7 lõike 1 punkti b alusel. Üldkohus rikkus vaidlustatud otsuses õigusnormi, kui ta asus seisukohale, et kaupade ja teenuste omadus olla „reklaami esemeks“ on tavapärase omadus, mille puhul tuleb automaatselt eitada, et kaubamärgil on taotluses nimetatud kaupade ja teenuste suhtes eristusvõime.

Kolmanda apellatsioonkaebuse väite kohaselt on rikutud võrdse kohtlemise ja hea halduse põhimõtet. Üldkohus rikkus õigusnormi, kui ta jättis hindamata, kas apellatsioonikoda oli piisavalt arvesse võtnud apellandi varasemaid asjakohaseid registreeringuid ja kas ta kontrollis, kas kõnealuses asjas tuleb teha samasugune otsus või mitte. EUIPO varasemate registreeringute arvesse võtmata jätmine kujutab endast õigusnormi rikkumist.

⁽¹⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 14. juuni 2017. aasta määrus (EL) 2017/1001 Euroopa Liidu kaubamärgi kohta, ELT 2017, L 154, lk 1.

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Juzgado de lo Contencioso-Administrativo no 2 de Ourense (Hispaania) 20. märtsil 2019 — FA versus Tesorería General de la Seguridad Social (TGSS)

(kohtuasi C-240/19)

(2019/C 238/07)

Kohtumenetluse keel: hispaania

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Juzgado de lo Contencioso-Administrativo n° 2 de Ourense

Põhikohtuasja pooled

Kaebaja: FA

Vastustaja: Tesorería General de la Seguridad Social (TGSS)

Eelotsuse küsimused

1. Kui riigisisene õigusnorm, nagu määruse TAS 2865/2003 artikli 2 lõike 2 punkt a, nõuab, et kohustusliku kindlustuse vabatahtliku jätkamise või vabatahtliku kindlustuse lepingu sõlmimiseks peab isik olema liitunud mõne sotsiaalkindlustusskeemiga: siis kas ta peab olema liitunud mõne Hispaania sotsiaalkindlustusskeemiga või peab vastupidi Hispaania pädev asutus vastavalt määruse nr 883/2004 ⁽¹⁾ artikli 5 punktis b sätestatud faktilise samastamise põhimõttele võtma arvesse kindlustamist teise liikmesriigi samalaadses sotsiaalkindlustusskeemis, nagu oleks see toimunud Hispaanias?